សន្លឹក ចន្លុះប្រាប់មាតិកា (*លេខសៀវភៅបិដក* : 015)

សុត្តន្តបិដក ទីឃនិកាយ ទុតិយភាគ

សីលក្ខន្ធវគ្គ

១៥

(**ព.ស. ២៥០១**)

មាតិកា	*លេខទំព័រ*
កូដទន្តសូត្រ ទី ៥	
រឿងកូដទន្តព្រាហ្មណ៍	*៣*
ពោលអំពីគុណ នៃ កូដទន្តព្រាហ្មណ៍	*៧*
ពុទ្ធគុណកថា	*១១*
យញ្ញសម្បទា ៣ប្រការ មានបរិក្ខារ ១៦	*១៧*
ការពោលអំពីព្រះបាទ មហាវិជិតរាជ	*១៩*
ការពោលអំពី មហាយញ្ញ របស់ព្រះបាទ មហាវិជិតរាជ	*២១*
សេចក្តីត្រិះរិះ របស់ កូដទន្តព្រាហ្មណ៍	*៤៣*
ពុទ្ធយញ្ញ កថា និច្ចភត្តទាន	*៤៥*
សរណគមន៍	*៤៧*
ការកើតឡើងនៃព្រះតថាគត	*៤៩*
ការសំដែងខ្លួនជាឧបាសកនៃ កូដទន្តព្រាហ្មណ៍	*៥១*
ការយាងចូលទៅកាន់រោងយញ្ញពិធី របស់កូដទន្តព្រាហ្មណ៍	*៥៣*
មហាលិសូត្រទី ៦	
សុត្តនិទាន	*៥៧*

សមាធិដែលភិក្ខុចម្រើនដោយចំណែកមួយ ការឃើញនូវរូបទិព្វ	៦១
សមាធិដែលភិក្ខុចម្រើនដោយចំណែកមួយ ការស្តាប់ឮសំឡេងទិព្វ	៦៣
សមាធិដែលភិក្ខុចម្រើនទាំងពីរចំណែក ការឃើញរូបទិព្វជាដើម	៦៥
ការប្រព្រឹត្តដែលជាហេតុធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវសមាធិភាវនា	៦៧
ការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវចេតោវិមុត្តិ និងបញ្ញាវិមុត្តិជាដើម	៦៩
ពុទ្ធគុណកថា សីលសម្បទា ឈាន	៧១
ការត្រេកអរចំពោះ ភាសិត របស់ព្រះមានព្រះភាគ	៧៣
ជាលិយសូត្រ ទី ៧	
សីលសម្បទា ឈាន	៧៥
ការត្រេកអរចំពោះ ភាសិត របស់ព្រះមានព្រះភាគ	៧៧
មហាសីហនាទសូត្រ ទី ៨	
ការតិះដៀលតបៈ ទាំងពួងជាដើម	៧៩
ពោលអំពីការលះ អកុសលធម៌	៨១
ពោលអំពី ការសមាទានកុសលធម៌	៨៣
ពោលអំពីផ្តើមនូវ តបៈរបស់ អចេលកស្សប	៨៧
សម្បទា ៣ ប្រការ	៩១
ពោលអំពី សាមញ្ញគុណ និង ព្រហ្មញ្ញគុណ	៩៣
ពោលអំពីការចម្រើនមេត្តាចិត្ត	៩៧
សម្បទា ៣ យ៉ាង	១០១
សីហនាទ ក្នុងបរិសទ្យទាំងឡាយ	១០៣
តិត្ថិយបរិវាស និង បព្វជ្ជាឧបសម្បទា នៃអចេលកស្សប	១០៧
បោដ្ឋបាទសូត្រ ទី ៩	
ព្រះមានបញ្ញរះភាគទ្រង់ពុទ្ធដំណើរចូលទៅរកបោដ្ឋបាទបរិព្វាជក	១១១

ការពោលអំពី អភិសញ្ញានិរោធ	១១៣
តតិយជ្ឈាន និង ចតុត្ថជ្ឈាន	១១៧
អរូបជ្ឈាន មានវិញ្ញាណញ្ចាយតនជ្ឈាន ជាដើម	១១៩
អនុបុព្វាភិសញ្ញានិរោធសម្បជានសមាបត្តិ	១២១
ការពោលអំពី សញ្ញា និង ញាណ	១២៣
ការពោលអំពី សញ្ញា និង ខ្លួន	១២៥
ប្រស្នាដែលតថាគតមិនបានព្យាករ	១២៧
ប្រស្នាដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ព្យាករ និងប្រស្នាដែលមិនទ្រង់ព្យាករ	១២៩
ចិត្តហត្ថិសារីបុត្ត និង បោដ្ឋបាទបរិព្វាជក	១៣១
ធម៌ប្រព្រឹត្តទៅដោយចំណែកមួយក៏មាន មិនមែនដោយចំណែកមួយក៏មាន	១៣៣
ធម៌ដែលប្រព្រឹត្តទៅដោយចំណែកមួយ	១៣៥
ការពោលអំពីទិដ្ឋិ របស់សមណព្រាហ្មណ៍	១៣៧
ការបានទូវឱឡារិកអត្តភាព	១៤៥
ការបានទូវអរូបអត្តភាព	១៤៧
ការបានទូវអត្តភាព មានឱឡារិកអត្តភាពជាដើម	១៥១
សេចក្ដីដោះស្រាយ របស់ចិត្តហត្ថិសារីបុត្រ	១៥៣
ការបានទូវអត្តភាព មានឱឡារិកអត្តភាពជាដើម	១៥៧
ព្រះចិត្តហត្ថិសារីបុត្ត មានអាយុបានសម្រេច ព្រះអរហន្ត	១៥៩
សុភសូត្រ ទី ១០	
មាណពចូលទៅកាន់សំណាក់នៃព្រះ អានន្ទត្ថេរ	១៦១
ព្រះ អានន្ទត្ថេរ ចូលទៅកាន់លំនៅ របស់សុភមាណព	១៦៣
ការបានទូវសទ្ធា ក្នុងព្រះតថាគត	១៦៥
ការចិញ្ចឹមជីវិតខុស ព្រោះ តិរច្ឆានវិជ្ជា	១៦៧

សីលសម្បទា	១៦៩
សតិសម្បជញ្ញៈ	១៧១
ការជម្រះចិត្តឲ្យស្អាត ចាក នីវរណធម៌ ទាំង ៥	១៧៣
សេចក្តីឧបមានៃ នីវរណធម៌ ទាំង ៥	១៧៥
ការពោលអំពី ឈាន សេចក្តីឧបមានៃឈាន	១៧៧
ការពោលសរសើរ ព្រះ អានន្ទត្ថេរ នៃសុភមាណព	១៨៣
ការពោលអំពី បញ្ញា សេចក្តីឧបមានៃ បញ្ញា	១៨៥
សោតធាតុទិព្វ	១៨៩
ចេតោបរិយញ្ញាណ	១៩១
បុព្វេនិវាសនុស្សតិញ្ញាណ	១៩៣
ចុតូបបាតញ្ញាណ	១៩៥
អាសវក្ខយញ្ញាណ	១៩៧
សុភមាណបសរសើរ ព្រះអានន្ទត្ថេរ ការសំដែងខ្លួនជា ឧបាសក	១៩៩
កេវដ្ដសូត្រ ទី ១១	
បាដិហារ្យ ៣ យ៉ាង ការពោលអំពី ឥទ្ធិវិធិ	២០៣
ការពោលអំពី អាទេសនាបាដិហារ្យ	២០៥
ការពោលអំពី អនុសាសនីបាដិហារ្យ	២០៧
រឿងភិក្ខុអ្នកស្វែងរក មហាភូតរូប	២០៩
សេចក្តីព្យាករណ៍ប្រស្នាអំពី មហាភូតរូប	២១៩
លោហិច្ចសូត្រ ទី ១២	
សុត្តនិទាន ការទូលសួរអំពីមិនមានអាពាធជាដើម (ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ)	២២៣
ការក្រាបបង្គំទូលភត្តកាល ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ	២២៥

ពោលអំពីព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សាកសួរលោហិច្ចព្រាហ្មណ៍	២២៧
ពោលអំពីការទ្រង់ដោះទិដ្ឋិខុស របស់លោហិច្ចព្រាហ្មណ៍	២៣១
គ្រូដែលគួរដល់ការចោទប្រកាន់មាន៣ ពួក	២៣៥
គ្រូ ទី ២ ដែលគួរដល់ការចោទប្រកាន់	២៣៧
គ្រូ ទី ៣ ដែលគួរដល់ការចោទប្រកាន់	២៣៩
សាស្តា មិនគួរដល់ការចោទប្រកាន់ ការសម្តែងខ្លួនជាឧបាសកនៃលោហិច្ចព្រាហ្មណ៍	២៤១
តេវិជ្ជសូត្រ ទី ១៣	
ការប្រឹក្សាគ្នានៃវាសេដ្ឋមាណព និងភារទ្វាជមាណព ពុទ្ធគុណកថា	២៤៥
ពោលអំពីវាសេដ្ឋមាណព និងភារទ្វាជមាណព មានសេចក្តីប្រកាន់ខុសគ្នា	២៤៧
ពោលអំពីព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សាកសួរវាសេដ្ឋមាណព	២៤៩
មគ្គាមគ្គកថា ពួកឫសីជាបុព្វបុរស	២៥៧
សេចក្តីឧបមាដោយជណ្តើរ	២៥៩
ពួកឫសីជាបុព្វបុរស	២៦១
សេចក្តីឧបមាដោយស្ទឹងអចិរវតី	២៦៣
កាមគុណទាំង ៥	២៦៥
នីវរណធម៌ ៥ ប្រការ	២៦៧
ការទ្រង់សាកសួរ វាសេដ្ឋមាណព	២៦៩
បដិបទា ជាគ្រឿងញុំាងសត្វឲ្យទៅកាន់ព្រហ្មលោក	២៧១
ការពោលអំពីចេតោវិមុត្តិ មានកំណត់ប្រមាណមិនបាន	២៧៥
ការសំដែងខ្លួនជាឧបាសក និងបញ្ចីរឿងនៃ សីលក្ខន្ធវគ្គនោះ	២៧៩